

GAZETA TRANSILVANIEI

Redacţia şi Administraţia
— PLAUZA LIBERTATEI BRAŞOV. —
TELEFON 226.
Abonament anual 360 lei.
Pentru străinătate 800 lei.
Anunţuri, reclame, după tarif.

Fondată la 1838 de George Bariţiu

Apare de trei ori pe săptămână

Prin tine însuţi, cetăţene, şi pentru
tine, la libertate, legalitate şi cinste.

PATRU ANIVERSARI

Semicentenarul Dobrogei. E o jumătate de veac de când Românii şi-au recâştigat dreptul asupra Dobrogei, răpite la 1439 de către Turci.

Se afirmă de unii că provincia dintre Dunăre şi Mare ni s'a oferit de către Ruşi drept schimb pentru Basarabia, pe care, — deşi la Livadia ne-au făgăduit că ne vor respecta integritatea teritorială, — totuşi voiau s'o reincorporeze (pacea dela San-Stefano) la Rusia. Câţiva politicieni şi publicişti pretind că România rău a făcut că a ezitat de a accepta oferta guvernului ţarist, care în acest caz s'ar fi arătat foarte marinos şi ne-ar fi mai adăugat la Dobrogea veche şi Silistra şi Vidinul... Cei cari n'au ascultat de aceste sugestii, bine au făcut. Un drept românesc asupra unei bucăţi de pământ românesc, câştigate sau recâştigate, nu se face niciodată obiect de târguială. Şi de altcum conferinţa dela Berlin (1878) nu ni-a „compenzet“ cu nimic, ea ni-a recunoscut numai un drept, pe care l'au avut odinioară legiunile romane, fapt cu prisosinţă argumentat de Gr. Tocilescu, Pârvan şi de atâtea alte probe reale de-acolo şi pe care l'a redobândit Mircea cel Bătrân.

Aceasta este prima constatare, pe care ţinem s'o facem cu prilejul aniversării semicentenarului Dobrogei. A doua e următoarea:

La 1878, când Românii au reintrat în proprietatea vechiului lor pământ, acesta era în partea cea mai mare pustiu. El a fost cu timpul populat şi a ajuns din ţelinos ce era, unul din cele mai roditoare pământuri ale României.

Imediat după războiul de Independenţă cei dintâi cari s'au aşezat în Dobrogea au fost Ardelenii şi mai ales Mocanii din Săcele ş'apoi Poenarii şi Săliştenii, din judeţul Sibiului.

„Dobrogea a ajuns una din cele mai înfloritoare provincii — poate cea mai înfloritoare — ale României“, — spun toţi cei cari vorbesc de ea. Aşa e! Dar să nu se uite că această înflorire se datoreşte Mocanilor ardeleni, cari fără să fie dotaţi cu „esperienţa“, care li-se contestă mereu, au reuşit totuşi cu prostia (!) lor să redea provinciei transdanubiene strălucirea romană de odinioară şi caracterul curat românesc, care a ferit-o de a mai fi cernută prin sita autodeterminării lui Wilson.

Actul dela 27 Octombrie 1918, al Bucovinei. Atunci când faimosul Fischer, comandantul jandarmeriei şi călăul Bucovinenilor se găsea încă în Bucovina şi când santinelele austriace străjuiau încă graniţele acestei provincii şi starea de asediu continua a se menţine, Consiliul naţional român proclama în Cernăuţi la 27 Octombrie 1918, la insistenţa, cererea şi sub conducerea marelui român *Iancu Flondor*, ruperea Bucovinei de către monarhia austro-ungară şi unirea ei cu toate celelalte provincii româneşti pentru a alcătui un stat independent naţional.

Actul lui Iancu Flondor ni reaminteşte memoriul acelei deputaţiuni române, care compusă din reprezentanţii tuturor provinciilor româneşti din Austro-Ungaria, (Andrei Şaguna din Ardeal, Alecu Hurmuzachi din Bucovina, A. Mocioni de Foen din Banat şi alţii) prezenta în Februarie 1849 la Olmütz împăratului un memoriu, în care ea propunea aprobarea federalizării tuturor provinciilor româneşti din imperiu.

Iancu Flondor, mergând pe urma marilor luptători ai cauzei româneşti, ficsa ţelul final. El şi Bucovinenii lui proclamau ruperea acestor provincii de către imperiul austriac şi închegarea lor, împreună cu ţara românească, într'un stat naţional liber şi independent.

Cel dintâi deci care în Bucovina a dat fiinţă, secundat de toţi Românii Bucovineni, idealului naţional, a fost Iancu Flondor. Şi de aceea actul dela 27 Octombrie 1918 s'a înscris în istoria neamului românesc şi el va fi în veci serbătorit.

Unirea din Siberia. Sunt astăzi — 29 Octombrie — 10 ani de când în garnizoanele siberiace din Celiabinsk, Kurgan şi Petropavlovsk peste 5000 de voluntari ardeleni, bănăţeni şi bucovineni, în arme, proclamau unirea Ardealului, Banatului şi Bucovinei cu România.

Legând cu Ceho-Slovacii un tratat de alianţă (intâiul tratat între Români şi Cehi!) Românii ardeleni, bănăţeni şi bucovineni au continuat şi după pacea dela Bucureşti lupta pentru desăvârşirea idealului naţional. Iar la apelul împăratului Carol, ei răspund prin actul de superbă conştiinţă şi hotărâre dela 29 Octombrie 1918.

În întrecerea atâtor gălăgioşi ş'atâtor eroi postumi cari se străduiesc într'un strident *ululatus*, să arate că ei au făcut România-Mare — actul voluntarilor din Siberia se desprinde modest, dar hotărât din fiinţa vremii şi mulţi ani, după ce ecourile întrecerilor şi strigătelor de azi se vor fi pierdut în noaptea uitării, va continua să fie pomenită... *Unirea din Siberia.*

Statul liber ceho-slovac. Prăznuim cu toţii aniversarea de 10 ani a înfăptuirii Statului ceho-slovac. Ş'o prăznuim cu sinceră însufleţire, unii însă-şi cu oarecare invidie. Căci cei cari am fost în Republica ceho-slovacă am putut vedea ce au putut face nişte oameni „fără experienţă de guvernare“, cari până la război n'au avut un stat şi cari au făcut tot timpul numai „opozitie“, fie în parlamentele din Budapesta şi Viena, fie în congresele, pe cari le ţineau cu Românii şi cu Sârbii din fosta Austro-Ungarie.

„Gazeta Transilvaniei“, al cărei neuitat director şi proprietar Aurel Mureşianu împreună cu alţii încă la 1890 prăznuia cu cetăţenii capitalei cehe — Zlata Praha — credinţele de liberare naţională, cari în toamna anului 1918 au luat fiinţă, se ataşează în mod special la bucuria praznicului dela 28 Octombrie 1928 al Republicii vecine. Şi cu ea noi toţi Românii Ardealului, Banatului, noi foştii voluntari, aliaţi ai legiunilor ceho-slovace din Siberia, din Rusia, Italia, Franţa şi foştii ofiţeri şi soldaţi voluntari din Regimentele dela Braşov şi Cluj, cari la Praga li stau în ajutor naţionaliştilor cehi pentru liberarea ţării lor şi toţi cetăţenii României Mari, înfăptuite din conştiinţa şi jertfele tuturor, slăvim statul aliat ceho-slovac şi-i dorim viaţă vecinică pentru binele cetăţenilor lui, pentru fericirea statelor naţionale die Centrul Europei şi pentru binele şi consolidarea civilizaţiei umane, aşa de stăruitor râvnită.

Ş'odată cu această slăvire, omagiile noastre se îndreaptă şi către preşedintele, înţelept T. G. Masaryk, ferarul de odinioară şi maestrul de ieri şi de azi, care a *făurit* împreună cu Ed. Benes, Stefanik Kramarz şi cu toţi, cari l'au încunjurat, şi care conduce republica vecină, adevărată înfăptuire a „Republicii lui Plato“.

V. Niţescu.

Serbările aniversării republicii Cehoslovace

Festivităţile organizate pentru comemorarea celei de a zecea aniversări a independenţei Cehoslovaciei au afins Sâmbătă punctul culminant. Populaţia Capitalei, profitând de ziua plină de soare, a umplut străzile oraşului, bogat pavoazate. Seara oraşul a fost iluminat feeric.

La castelul Hradčiny, preşedintele Masaryk a primit omagiul legionarilor şi al unei delegaţiuni de 1000 băeţi şi fete, aleşi dintre elevii şcolilor primare din Praga. Preşedintele a îndemnat pe copii să se poarte tolerant faţă de toţi fiii republicei, fără deosebire de clasă socială, de religie sau de limbă

şi să fie devotaţi devizei naţionale: „*Veritas vincit*“. Preşedintele a explicat că în orice împrejurare din viaţă să se conducă după această deviză şi să fie încredinţaţi că întotdeauna „adevărul învinge“.

Sâmbătă dimineaşa, preşedintele Masaryk a asistat la inaugurarea monumentului istoricului francez Ernest Denis, a cărui operă a contribuit cu mult înainte de război la cunoaşterea sufletului slav.

Au ţinut discursuri comemorative d-l Benes, ministrul externelor şi d-l Oberkirch, subsecretar de stat în guvernul francez. În numele societăţii

„Urban Jarnik“ din Bucureşti, a ţinut o impresionantă cuvântare profesorul Ion Sân Georgiu. Au asistat membrii guvernului, membrii corpului diplomatic, familia lui Ernest Denis, şi delegaţiuni speciale din oraşele Nimes şi Bordeaux.

În toate oraşele de provincie s'au organizat mari serbări pentru comemorarea jubileului independenţei.

Tot Sâmbătă dimineaşa a sosit la Praga, d-l dr. Cosinescu, primarul Bucureştilor, invitat de primarul Capitalei să asiste la serbări.

Un decret al preşedintelui Republicii acordă cu prilejul acestei aniversări o largă amnistie.

Omagiul Partidului Naţional-Ţărănesc.

Următoarele două telegrame s'au expedit de către conducerea P. N. Ţ. preşedintelui Republicii cehoslovace T. Masaryk şi ministrului Milan Hodza:

Excelenţei Sale
Thoma G. Masaryk
Praga.

Partidul naţional-Ţărănesc salută aniversarea renaşterii statului cehoslovac cu tot entuziasmul şi participarea sufletească a întregului popor român. Sub înţeleapta conducere a ilustrei Voastre persoane, forţele atâtea timp oprimate ale admirabilului popor cehoslovac au dat lumii un model de organizaţie de stat, de progres şi de civilizaţie. Cu admiraţie priveşte îndeosebi Ardealul, soţ fidel al Vostru, de suferinţe atâtea veacuri, spre miracolul cehoslovac. De aceea vă adresez în această mare zi omagiile noastre şi ale poporului român. Trăiască republica cehoslovacă, trăiască marele ei şef Masaryk.

ss. Iuliu Maniu,
preşed. partidului naţional-Ţărănesc.
ss. Virgil Madgearu,
Secretar general,

Excelenţei Sale
Doctor Milan Hodza, ministrul
instrucţiei publice
Praga.

Aniversarea zilei de renaştere a statului cehoslovac ne reaminteşte cu însufleţire şi înduioşare tovarăşia în lupta pentru eliberarea popoarelor noastre, altă dată robite. Te rugăm să primeşti şi să împărtăşeşti tuturor tovarăşilor de bejenii o călduroasă strângere de mână şi frăţeşti felicitări pentru opera săvârşită.

Cu cele mai sincere urări pentru glorioasa naţiune cehoslovacă şi cu vechile şi inalterabilele sentimente pentru prietenii de totdeauna.

ss. Iuliu Maniu,
fost preşedinte al Consiliului
Dirigent

ss. Ştefan Cicio-Pop,
fost preşedinte al Consiliului
Naţional.

Frământări zadarnice

de I. Mihalache.

Zvârcolirile de zece ani ale politicianismului Vechiului Regat au ajuns azi la un punct lămurit: nu se poate construi un stat cu minciună, fals, fraudă, ipocrizie, necinste, și alte asemenea virtuți puse în serviciul unui plan politic care confundă interesele țării cu ale clicelor Partidului liberal.

Toată lumea recunoaște acest lucru: Țara mai de mult, cea de-a doua putere Constituțională mai de curând — și în sfârșit, înșiși liberalii.

Căci ce însemnează alta decât recunoașterea falimentului — să te agăți pentru scăpare de puncte din programul altora, pe care l-ai combătut cu o înverșunare care a pricinuit umilințe morale și pagube de milioane? Să ingenuchi în fața finanței internaționale pe care ai criticat-o o viață întreagă?

Legând soarta guvernului de soarta împrumutului — să faci jertfe care ferecă Țara de mâini și de picioare pe zeci de ani înainte jertfe „care alt guvern cu autoritate morală și politică le-ar fi putut înălțura?”

Și totuși să așergi cu limba scoasă după un guvern neliberal care să-și pună și el iscălitura pe această ultimă și ispravă a partidului liberal?

Liberalii își dau seama că politica lor — așa cum a fost înțeleasă și practică zeci de ani în șir înainte de războiu — și alți zece ani după războiu — trăește ultimele clipe.

Dar dacă toată lumea își dă seama — Țară, Regentă și înșiși vinovații — pentru ce nu se trage concluzia firească care e una singură? — Să înceteze sistemul minciunii Constituționale și apucăturile liberale de a trata Țara ca pe moșia lor.

Să se facă loc celei de a doua voințe: Țara liberă cu un nou plan de reconstrucție prezentat prin autorii lui — plan pe baza căruia s-au revărsat și se revărsă valuri de încredere obștească.

Poporul, în suferințele lui, o spune dela un cap la altul al Țării: „Să încercăm și pe asta”.

Concluzie pe cât de simplă pe atât de firească, înțeleaptă, curajoasă — și care va da puțință țării să verifice: până la ce punct sunt întemeiate nădejdiile ei.

Și este singura cale de verificare. Căci până azi nu s-a încercat decât „cum îi merge Țării falsificându-i mașinaria legală”. Singura experiență care a lipsit Țării este aceasta: „Cum îi merge ei dacă o fi cărmuită după Lege?” Și totuși cei ce poartă răspunderea trecutului și a viitorului, se pare că se frământă și azi cum să apuce iarăș tot pe o cale ca cele din trecut, adică plină de colțuri prin întunecuri — lipsite de sinceritate, de curaj, de temei moral și legal.

Care e secretul acestei inutile frământări?

„Nenea Vintilă?”

Și dacă „nenea Vintilă” — după ceea-ce a făcut ceiace știm toți că a făcut — este voința lui mai presus de a celor două singure voințe: Țara și Regentă? Nu poate fi o primejdie mai mare pentru ideea monarhică decât întărirea acestei credințe. Nu ne putem juca cu focul la nesfârșit. Au n-a sosit oare nici acum ceasul ca acele voințe să se pună de acord în binele și al Țării și al monarhiei?

Și este oare altă cale decât ca voința de sus să se ia odată după cea de jos — după grozavele urmări ale căii greșite de până azi?

Voința de jos nu poate șovăi. A luptat eroic zece ani pentru biruința Legalității și a Dreptății. Adevărul reprezentat de aceste lupte iese din ce în ce mai strălucitor la iveală. Nu tocmai acum vom primi rețete mai dinainte compromise.

Țara a arătat nu numai că știe ce vrea — dar știe și să și-o vrea. La încăpățănarea și orbirea de sus va răspunde cum trebuie.

Ajunge atâta minciună și atâta putregaiu.

fără părinți ș'ale bătrânilor încărungiți de dor și de suferință, cari străbat îngrijorați văile Ardealului și se înalță pe culmile munților lor pentru a vedea dacă au se desprind din zare solii Iavieri.

Stăpâni pe pământul, pe care sunt risipiți și liberi (de a-și spune cuvântul fără înconjur voluntarii Siberiei își dau tot mai bine seamă de datorie, la care îi chiamă Istoria.

Ei sunt fălmăcitorii reprezentativi ai voinței Ardealului. Cuvântul lor e cuvântul acestuia. La chemarea lor îndureratul Ardeal nu va întârzia de a se ridica frumos și strălucitor din mormântul în care a fost pus, ca un al doilea Cristos.

În seara de 16 29 Octomvrie goarnea celor trei garnizoane din Celiabinsk, Kurgan și Petropavlovsk își revărsă ecourile până departe în adâncul stepelor rusești și-și îndreaptă chemarea de metal către toți fiii Ardealului.

Voluntarii în uniforme de campanie, cu armele la umeri și cu drapelele lor de mătase se concentrează în curțile cazarmilor să și strige și să proclame suprema voință a Ardealului.

Președintele Comitetului Național Român citește și miile de glasuri ale voluntarilor a probă cu un adevărat delir de entuziasm și cu unanime și pătrunzătoare urale această:

DECLARAȚIE

„Noi voluntarii români, originari din monarhia Austro-Ungară, organizați în Corpul Voluntarilor Români Transilvăneni și Bucovineni cu misiunea de a continua lupta până la sfârșit alături de armatele aliate împotriva Puterilor Centrale pentru biruința dreptății și a libertății, drept răspuns la Manifestul împăratului Carol declarăm și proclamăm toate provinciile românești: Transilvania, Banatul, Crișana, Maramurașul, Sătmărușul, Bihorul și Bucovina din monarhia austro-ungară desfăcute de către această împărăție și realipite la România, cu care din acest moment ele alcătuiesc un stat unitar, liber și independent, iar locuitorii acestor provincii se declară supuși ai României-Mari.

Aceasta este dorința și voința neclintită a Românilor de pretutindeni, cari acasă la ei neputând vorbi liber, își afirmă gândul lor prin glasul voluntarilor din Rusia, Italia, Franța și America.

Marii noastre aliaji au recunoscut în momentul intrării României în război idealul politic al Românilor. Pacea României n'a fost decât o fatală și dureroasă suspendare de arme. Actul dela București încheiat cu Puterile Centrale e un produs al silei și al împrejurărilor vitrege, rezultate din pacea dela Brest.

„Aliații au refuzat să recunoască acest act. Angajamentul lor și-a păstrat deci întreaga tăria. Declarațiunea pe care o fac voluntarii români se reazimă pe acest angajament rămas întreg în picioare, el e valabil nu numai pentru cetățenii regatului român ci și pentru Români din Austro-Ungaria, căci a fost luat și cu asentimentul acestora. În plus el a fost sfințit prin sângele a sute de mii de ostași români, printre cari mii de feciori transilvăneni și bucovineni căzuți pe câmpul de onoare pentru idealul lor și pentru cauza comună a aliaților.

„Neclintită e convingerea noastră că marile Puteri aliate, cari au recunoscut independența Cehoslovacilor și revendicările naționale ale Iugoslavilor, vor da sancțiunea meritată și declarației noastre pentru ca în sfârșit să dispară din Europa vulcanul mereu în fierbere: Austro-Ungaria, furnizoara de

material de oameni pentru Germania și reazimul de totdeauna al militarismului prusac. Aliații biruitori vor desăvârși astfel opera dreptății prin întemeierea pe ruinele bătrânei împărății habsburgice a unor state naționale libere, cari prin legăturile de alianță ce vor face, vor putea alcătui un puternic dig împotriva ambițiilor de cucerire ale Germaniei și un suport solid pentru echilibrul european și pacea generală.

Aniversarea emancipării naționale a Bucovinei

În ziua de 27 Octomvrie un grup mai mare de cărturari și țărani români au sărbătorit în Storojineț, orașul lui Iancu Flondor, aniversarea de 10 ani a proclamării independenței naționale, a desfacerii din cătușele Austro-Ungariei ș'a unirii Bucovinei cu celelalte provincii românești din această împărăție și cu România liberă, act săvârșit la 27 Octomvrie 1918 la inițiativa, indemnul și insistența marelui Român, defunctul Iancu Flondor.

Serbarea a fost deschisă de d-l profesor univ. Sauciu-Săveanu, omul de mari simțăminte românești, printr-o conferință, în care a arătat pe larg întreagă desfășurarea memorabilului act stăruind și asupra congresului general dela 28 Noemvrie 1918, care ratificând fapta Consiliului Național ș'a lui Iancu Flondor dela 27 Oct. 1918, a consfințit definitiv unirea Bucovinei cu regatul român.

După conferința d-lui Sauciu, cei prezenți s-au dus pe jos până la mormântul marelui om dela moșia lui, Flondoreni. Ac d-l Sauciu a comemorat în mod

„Increzători în cuvântul dat de aliați în momentul intrării lor în război și în cursul acestuia, miile de voluntari români din Rusia, Italia, Franța și America așteaptă cu nerăbdare acest act de dreptate, pe care și Franța și Anglia și Italia și America sunt datoare să l facă în numele Dreptului și al Libertății umane, pentru care au luptat.

„Trăiască România-Mare! Trăiască Ferdinand Iul, Regele tuturor Românilor!”

special pe nemuritorul defunct în numele Bucovinei. După d-sa a vorbit d-l Isopescu-Grecu ș'întind în cuvinte simțite contribuția lui Iancu Flondor la emanciparea națională a Bucovinei.

A luat apoi cuvântul d-nul deputat Pompiliu Ioanișescu, care în numele vechiului regat a slăvit memoria neuitată a patriotului bărbat bucovinean, Dr. Voicu Nișescu a adus prinosul Ardealului și Banatului, iar d-nul Pan Halippa a vorbit pentru Basarabia. Au mai comemorat d-nii Gh. Jeteriu pentru Uniunea foștilor voluntari din Bucovina, Dolinski pentru Chemarea română și reprezentanții minorităților rutene, poloneze și germane.

Organizația regională a Partidului național-țărănesc a depus pe mormânt o splendidă cunună cu panlică tricoloră.

A asistat la pioasa comemorare și cei doi fii ai neuitatului dispărut.

Serbarea a decurs într-o atmosferă de reculegere și adâncă pietate. Ea va rămânea în mintea celor cari au asistat ca o vie amintire, din care vor trage cele mai curate foloase morale.

Cor.

Declarația de Unire a Voluntarilor din Siberia*)

Preistoricul adăpost al Habsburgilor, dualista monarhie din Valea Dunării părăie din toate încheieturile.

Slavii, cari gem în câmpurile de deportare și'n umezeala pușcărilor își zburie lanțurile, capetele lor se înalță ca și prinză raza de soare ce străbate mântuitoare în întunerecul mormintelor lor.

Toate națiile Austro-Ungariei îngână cuvântul Dreptății și-și pleacă genunchii în fața Libertății, care s'apropie. Ele se pregătesc să frângă în bucăți cătușile cu care au fost legate.

Împăratul Carol al IV-lea, cutremurat de spaimă, și văzând cu ochii apropierea Judecării din urmă, s'așează la masa de scris înmoaie peana în sudorile de sânge ale frunții sale chinuite și cu mâna tremurândă încearcă după obiceiul strămoșesc, să-și salveze viața și tronul printr'un „Cuvânt către popoarele sale”. El fâgăduiește autonomii și federații, promite cer și pământ, soare și stele. Dar ecoul „cuvântului” se izbește de vujetul glasurilor, cari strigă și proclamă sfârșitul Austro-Ungariei. El se sparge și se risipește în golul zidurilor înegrite de vreme ale imperiului palat.

Ardealul se pare că se mișcă și el. Nici-unul din neamurile împărăției habsburgice n'a fost mai chinat, mai batjocurit și mai călcat în picioare ca poporul român. Ca și Cehii, ca și Sârbii, Italianii, Slovacii etc. nici el nu vrea să mai creadă în minciuna împărătească. Ceasul cel mare a sunat și pentru el! Ostașii și martirii lui nu-l vor scăpa.

Obezile tirăniei apasă încă asupra lui. Wilson, arbitru liberăților omenești, nu și-a spus încă cuvântul privitor la Români din monarhia habsburgică. El și-a dat parola pentru Alsacieni, Cehoslovaci, Italiani, Croați și Sloveni, dar nu și-a pronunțat încă mesajul așteptat de milioanele de Români

Cele cinci mii de voluntari risipiți pe pământul strein dintre Volga și Petropavlovsk se agită. Miștile lor sunt frământate și sguđuite de importanța solemnelor clipe. Tot sufletul lor e stăpânit de iocana Ardealului. Iar din inimile lor se desprind tot mai puternice și tot mai chinuitoare ecourile strigărilor de mântuire ale mamei lor înlăcrămate, ale copiilor rămași

*) Reprodus din vol. III. al cărții în lucrare „Douăzeci de luni în Rusia și Siberia” de Dr. Nișescu.

Mocanii — descălecatarii de țară în pragurile Marii.

Refinem din conferința elaborată de Ministerul Instrucției și celită în toate școlile primare din țară în ziua aniversării semicentenarului independenței Dobrogei, următoarea parte:

„Nu putem să prăznuim această zi a Dobrogei, țară să pomenim pe aceia cari au fost din vechi vrenuri urzitorii hotărului României Mari de azi, descălecatarii de țară în pragurile Marii: Mocanii.

Când pășunile Ardealului nu au mai putut cuprinde atâtea turme, oieri romani au coborât munți și s'au revărsat spre Dunăre și spre Nistru, peste Dunăre în împărăția terbuților până la Marea-Neagră. Cum ș'orne cântecul ciobănesc:

Vara le vără
In poști de munți
Cu vânturi earunți,
Iarna le iernă
Colo îndepărtare
In prundiș de Mare....

Acești înainte mergători ai unirii tuturor Românilor, — mocanii — mereu pe drumuri, au fost răspânditorii cântecelor și poveștilor de pretutindeni și ai cârșilor, ajutând astfel unificarea graiului și sufletului românesc. Mocanii au tras drumuri noi prin singurătățile cu iarbă ale Dobrogei, au deschis vaduri, au săpat fântâni, au ridicat țărle, au întemeiat sate, și prin prășila lor sănătoasă au îngroșat numărul Românilor dobrogeni. Adăogând astel cu munca și sporul de populație la întărirea României în ținuturile dintre Dunăre și Mare. De aceea pe la 1850, Dobrogea a părut unor călători „o mare stână de ciobani ardeleni”.

Pe acești ciobani i-a întâlnit prin Dobrogea după 1879, Mihail Coșalniceanu, marele om politic și ministru de externe al României, care împreună cu

primul ministru Ion Brătianu, ca sfetnici ai Regelui Carol, au cucerit bunăvoințele marilor puteri (Fară de Rusia) pentru drepturile României neatarnate.

„Măi baiieși, zicea Coșalniceanu mocanilor, când cutreera țărișoara veche — nouă adăogată la România, — aici e raiul vostru. Ceea-ce ați găsit voi în Dobrogea, n'o să mai apuce nici copilul vostru. Scuturați-vă pungile vindeți ce aveți, lipșiți-vă de oi și cumpărați pământ, c'aveți să fiți bogăți”.

Mocanii au ascultat sfatul marelui om departe văzător.

Iar dacă azi avem o întinsă proprietate românească, dacă avem o Constanța aproape româniată, apoi Ardealului să mulțumim că ne-a trimis în Dobrogea prisosul de populație, tot Români dârzi și stăruitori în cucerirea bogățiilor și a civilizației”.

Opera germană. Reprezentarea operelor „Mireasa vândută” de Smetona și „Bilul mascat” de Verdi de către membrii operei germane vieneze a avut un frumos succes. Artiștii ca și orchestra au satisfăcut pe deplin publicul, care ar trebui să sprijinească cât mai călduros această distinsă echipă de artiști.

Astăzi Marți se va reprezenta opera „Tosca” iar mâine Miercuri opera „Evangelman” de Kienzi.

„Gazeta Transilvaniei“ în Celabinsk (Siberia)*

„Cui i-ar fi putut trece vreodată prin gând acest lucru? Cine ar fi putut bănuși că această gazetă se va ridica cândva din întirimitul ardelean, ca să apară pe pământul Rusiei? Care ochi de Român își poate stăpâni lacrimile văzându-se dintr'odată în fața acestei icoane desprinsă din pământul nostru de-acasă?”

Vreme de 79 de ani, ea a fost lumina căsuțelor noastre din Ardeal și izvorul fărâșei șel nădejților noastre. Urmărită mereu de ochii neadorimil al jandarilor și procurorilor unguri, ea nu s'a clătina nici o clipă în cursul îndelungatei sale vieți. Pe trupul ei n'a suferit nici o pată, a fost cinstită și dreaptă ca în suși sufletul neamului nostru. Cei cari au scris-o, s'au lăsat mai bucuros batjocuri și închiși în temnițele ungurești, dar din creștințele lor nici o slovă n'au cedat.

Acum ea reapare în Celiabinsk!

Acasă pregătise și-a luat o clipă parte la praznicul cel mare al slobozirii Ardealului nostru. Vreme de șase săptămâni și-a trăit cea mai frumoasă vreme din viața ei.

În luna lui Septembrie 1916 armata română a fost silită să se retragă din Ardeal. Vremea desrobirii desăvârșite nu sosise încă. Soartea mai trimetea încă o încercare, cea din urmă dar și cea mai grea, asupra neamului nostru. Era răslogirea pe cruce, care sfârșea drumul greu și încărcat de aspre suferințe al Golgotei acestui neam nenorocit. Și odată cu el a fost răstignită și înmormântată și „Gazeta Transilvaniei“. Lumină desprinsă din sufletul poporului nostru, tovarăș credincios al pușinelor lui bucurii ș'al marelui lui suferințe, ea trebuia să împărtășească aceeași soartă.

Când însă suferința e prea mare, când ea ajunge de nesuportat, când nădejdea părăsește aproape pe suferind, însemnează că nu e departe bucuria și că se apropie deslegarea. Cel ce suferă, trebuie să se și bucură, cel ce plânge, trebuie să și râdă odată. După chinurile de pe cruce urmează învierea.

Dreptatea nu moare niciodată, măcar de ar fi silită să urce o sută de Golgote și de-ar fi de o sută de ori răstignită. Ea sfarmă toate cătușele, dărâmă porțile iadului, deschide cu ușurință mormintele și se ridică la o viață mai frumoasă, mai curată și mai strălucitoare ca oricând.

Cine-ar fi crezut vreodată că neamul nostru, care acasă a fost înmormântat de călăii deacolo, se va ridica odată, și mai curând decât se credea, din mormântul lui și-și va pretinde cu o stăruință mai puternică ca oricând dreptul la viață, și încă tocmai atunci când Ungurii și Nemții îi mulțameau Dumnezeuului lor, că li-a ajutat să scape de noi? Cine ar fi crezut că Ardealul nostru prefăcut în întirimit va învia într'un colț îndepărtat al Rusiei? Căci icoana ce se desprinde aci ca dintr'o lume de minuni: Corpul Voluntarilor Români e Ardealul însuși, nu însă Ardealul prefăcut în întirimit, nu Ardealul lacrimelor ș'al bocetelor, ci Ardealul nădejților noastre, acela pentru care au suferit veacuri de rândul părinții și moșii noștri și pentru care au murit atâția martiri români.

Lumină din lumină, suflet din sufletul neamului nostru, Gazeta Transilvaniei, care acasă a stat neclintită ș'a împărtășit cu cre-

* Reprodus după articolul din „Gazeta Transilvaniei și Bucovinei“, ce a apărut în 1918 la Celiabinsk în Siberia, ca organ al Voluntarilor.

dință suferința acestui neam, ea trebuie să fie alături de el și în mijlocul bucuriei lui.

Acasă a fost amvon, de pe care s'a predicat 79 de ani; aici e steag sub cutele căruia se adună, se grupează și se înșiră batalioanele urmașe ale înfricoșatelor legiuni romane, aici e stâlp de flacăra, în urma căruia ca atrase de un alt stâlp de foc al lui Moise vor porni ca mâine aceste batalioane trecând peste câmpii nesfârșite, străbătând ape și munți ca să risipească cu lăria baionetelor lor mormintele de-acasă și să ridice la viață pe cei cari au adormit cu nădejdea învierii.

Liberă ca niciodată până acum, Gazeta Transilvaniei își lărgeste cuprinderea, trece peste hotarele ei de altădată, ea îmbrățișează și pe sora nenorocită și scumpă a Ardealului: Bucovina, ba mai mult: ea devine gazeta Românismului de pretutindenea, singura și cea mai chemată foaie a neamului nostru. Căci numai ea poate să grăiască adevărul întreg și fără înconjur, numai ea e fără cătușe și numai prin ea se pot spune gândurile Românilor și se poate afirma deschis și larg voința și idealul acestora. Importanța ei n'a fost și nu va fi niciodată atât de mare ca astăzi. Nimenea dintre întemeietorii și conducătorii ei nu i-ar fi putut sorti un rost mai strălucit ca acesta. Și precum numele tuturor voluntarilor, cari sunt străniși astăzi în Corpul Român vor fi însemnate în cartea istoriei cu litere de aur ca a unor mântuitori și desrobitori ai pământului nostru, tot astfel și Gazeta Transilvaniei, glasul și voința vie a acestui corp, va fi însemnată în cartea poporului Român cu slove nepieritoare.

Pătruns de o adâncă emoție, eu care am fost ultimul conducător al acestei gazete, mă plec în fața voluntarilor cari i-au dat puțința să reapară aci. Iar cât pentru viitorul ei nu mai am decât o singură dorință: Să fie dusă acasă pe baionetele eroilor noștri“.

Dr. Nănescu.

Primăria Municipality Brașov.

No. 23205/1928.

Publicațiune de licitație

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 7 Noiembrie 1928 ora 10 a. m. se va ține la serviciul economic al Primăriei Brașov o licitație publică cu oferte timbrate închise și sigilate pentru furnizarea de 40 vagoane cocs de petrol în bulgări de minimum 30 m/m fără praf la cădere sau să nu se zdrobească, pentru producerea gazului aerian necesari pentru uzina de gaz Brașov.

Licitatiia se va ține în conformitate cu dispozițiunile Art. 72—83 din legea asupra contabilității publice.

Otertele vor fi însoțite de o ga anție de 4 la sută din prețul oferit.

Condițiunile detaliate ale licitației se pot vedea în biroul serviciului tehnic al Primăriei. Brașov, la 22 Oct. 1928.

p. Primar: Secretar general: Dr. Schnell. Em. Socaciu. 952/2—2.

Români, abonați cei mai vechi ziar românesc politic „Gazeta Transilvaniei“, care împlinește 90 ani de existență.

Primăria Municipality Brașov.

No. 25524/1928

Publicațiune de licitație

Se aduce la cunoștința publică că în ziua de 7 Decembrie 1928 la ora 10—12 a. m., se va ține la serviciul economic al Primăriei o licitație publică cu oferte sigilate și prevăzute cu timbrele legale pentru arendarea rământului arabil al orașului Brașov situat pe lângă hotarul Bodului sub No. top. 10742 în suprafață 4 jugăre 464 st. p. pe timpul de (4) patru ani adică dela 1 Ianuarie 1929 până la 31 Decembrie 1932. Licitatiia se ține în conformitate cu art. 72—83 din legea contabilității publice.

La ofertă se va anexa un vadiu de 10% asupra arenzii oferite.

Arenda e de plătit în două rate: la 1 Aprilie și la 1 Septembrie al fiecărui an.

Condițiunile de licitație se pot vedea la serviciul economic al Primăriei.

Brașov, la 22 Oct. 1928.

Primar, Secretar General, Dr. Stinghe. E. Socaciu. 954 1—2

Primăria Municipality Brașov.

No. 13690/1928

Publicațiune de licitație

Se aduce la cunoștința publică, că în ziua de 7 Decembrie 1928, la ora 9—11 a. m., se va ține la serviciul economic al Primăriei o licitație publică cu oferte sigilate și prevăzute cu timbrele legale pentru arendarea terenului de înaintea fabricii de scânduri a lui Kocs's Andás din parcela No. top. 6743 în suprafață de 3053 m. 2. și terenul dinaintea Dealului furcilor dela fabrica de oxigen Stănicel până la livada lui Ioan, pe timp de un an.

Licitatiia se ține în conformitate cu Art. 72—83 din legea contabilității publice.

La ofertă se va anexa un vadiu de 10% asupra arenzii oferite.

Arenda e de plătit imediat după terminarea licitației.

Condițiunile de licitație se pot vedea la serviciul economic al Primăriei.

Brașov, la 22 Oct. 1928.

Primar, Secretar General: Dr. Stinghe. E. Socaciu. 953 1—2

Primăria Municipality Brașov.

No. 26027/1928.

Publicațiune

Spitalul de infirmi al orașului are nevoie de 200 buc. cearceafuri (160/200 cm. mare), 25 buc. cămăși de băbați (80 cm. lung și 55 cm. mărime) 50 buc. izmene de băbați (110 cm. lung.) 50 buc. ștergere (50/45 cm.) 50 buc. saltele de paie și 50 buc. tocun pentru peni.

Spre acest scop se va ține în ziua de 24. Noiembrie 1928 ora 9—11 a. m., la serviciul economic al Primăriei Str. J. Calvin 5 II ușa 3, o desbatere cu oferte închise, sigilate și timbrate în conformitate cu Art. 72—83 din legea contabilității publice.

La ofertă se va anexa o garanție de 10% din prețul oferit.

Condițiunile detaliate se pot vedea la serviciul economic, unde se găsesc și mostrele articolelor susmenționate.

Brașov, la 23 Oct. 1928.

Primar: Secretar general: Dr. Stinghe. E. Socaciu. 955 1—1

Astra (Apollo)

Marți 30 Octomvrie,

Turneul companiei „Cărăbuș“
Direcțiunea C. Tănase.
Marele succes Bucureșlean

Cioc, Cioc, Cioc!

Revistă în 2 acte și 16 tablouri
de N. Kirilescu.
Montare fastuoasă. Mare balet.

DOCTORUL

VALERIU STINGHE

specializat la Paris în Boale de piept (tuberculoză pulmonară etc.), interne, sifilis, tratamente electrice (diatermie, efluvii, scânteii electrice, ionizare, galvanizare) raze ultraviolete și radiologie își începe consultațiile medicale în 5 Novembre a. c., în Str. Principele Carol (fostă Str. Vămii) No. 34. 1—3

De închiriat una odaie și bucătărie în str. Podul lui Grid No. 12

Patru holde cu casă și sură de vânzare în piața Baroalt. Amănunte la Biro István Baroalt. 1—1

Muncitor de forță caut lucrător pentru la o întreprindere sau fabrică având ca și cară eventual 3—4 cară pentru transport, pot face angajament pe un an. Adresa: Cioară Vasile Tunelu Teliu p. u. Pregmer. Jud Brașov. 958 1—1

Publicațiune

La Liceul „Andrei Șaguna“ din Brașov sunt vacante trei burse a Lei 5000 pentru studenții absolvenți ai liceului, cari urmează o școală superioară de agricultură din Țară.

Cereri însoțite de:
e) Dovadă, că e înscris la o școală superioară de agricultură.
b) Dovadă de sporul în studiu.
c) Certificat de starea materială a părinților,—au să fie înțatate Direcțiunii Liceului „Andrei Șaguna“ din Brașov, cel mai târziu până în 15 Noemvrie 1928. Cererile intrate după acest termen nu se mai iau în considerare.

—3 Direcțiunea.

Mult întristării fraji Mircea și Marioara, aduc la cunoștința rudeniilor și tuturor prietenilor lor moartea neașteptată a regretatului și scumpului lor frate

Nicolae Popa Petrescu

student de polytechnică
întâmplată în ziua de 28 a. c. ora 5 d. m. în etate de 21 ani. În mormântarea va avea loc Miercuri 31 a. c. ora 3 p. m. dela Spitalul civil G. Mărzescu. Odihnească în pace!

Cumpărare de ocazie

Casă solidă cu etaj,

6 camere de locuit, 1 cameră mansardă, baie, bucătărie, toate apartinențele, lumină electrică, apă, în oraș, situație admirabilă, cu grădină de circa 2400 metri pătrați (poate fi și parcaj) se vinde prin licitațiune publică benevolă **Marți în 30 Oct. a. c., ora 3 d. a.,** în biroul avocațial dr. Hermann Febrășiu, Târgul Cailor Nr. 4, celui care oferă mai mult. Dacă licitația din 30 Oct. va rămâne fără rezultat, ea se va ține în mod irevocabil în 6 Nov. a. c., în acelaș local la ora 3 d. a. Condiții mai amănunțite în biroul avocațial amintit între orele 4—5 d. a.

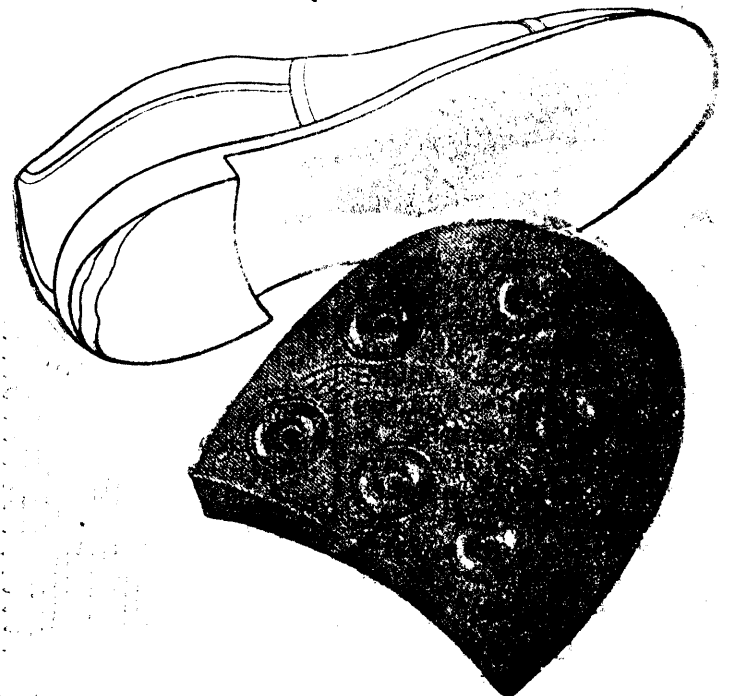
946 3—3 Condiții de plată favorabile.

Decideți-Vă singur la cea

mai apropiată reparare a

ghetelor:

Nicidecum piele

Numai tocuri Palma!

Din cauze sanitare și economice.

Din prudență și spirit progresiv.

Semicentenarul independenței Dobrogei sărbătorit de Partidul N. T.

Salutul Ardealului și Banatului.

La Clubul național-tărănesc din Constanța s-a sărbătorit Duminică cu un deosebit entuziasm a 50-a aniversare a independenței Dobrogei, luând parte delegații centrului d-nii V. Madgearu, I. Răducanu, Sever Bocu, D. R. Ioanițescu, I. Clinciu și D. D. Tănăsescu precum și delegațiile tuturor organizațiilor dobrogene.

Discursul d-lui V. Madgearu.

La ora 10 dim. președintele organizației jud. Constanța d-l Lepădatu deschide ședința oferind președinția adunării comemorative d-lui Virgil Madgearu, care a rostit discursul festiv, aducând omagii tuturor acelor cari au binemeritat pentru această provincie.

Refinam din discursul d-lui V. Madgearu următoarele pasaje: „Nu putem să nu ne ascundem regretul nostru că nu ne aflăm în jurul Coroanei în aceste momente. Sărbătoarea națională, ca să aibă semnificație istorică, trebuie să se facă cu participarea națiunii alături de Coroană. Desigur că lipsa noastră la cele de azi le răpește acest caracter și tocmai de aceea noi înșine o deplângem.

Nu ne facem iluzie că cei cari au creat situația intolerabilă de azi vor înțelege de data asta avertismentul nostru de a se înceta cu sistemul de guvernare care transformă luptele politice în lupte fratricide. Suntem însă convinși că Coroana va face gestul necesar ca să curme această situație.

Partidul național-tărănesc nu ar fi putut lua o altă atitudine fără a nu lăsa impresia că se solidarizează, sau, în orice caz trece cu vederea actele de dușmănie față de națiune săvârșite de guvernările de după război și în special de cea actuală.

Suntem deci siliți să sărbătorim evenimentul de azi în casa noastră.

Iar de încheiere:

„Dacă locuitorii Dobrogei Noui vor fi având încă motive de nemulțumire, datorită unor metode administrative nepotrivite, să caute, în spiritul de conlucrare pacifică cu minoritățile înstăpânite de 50 ani în Dobrogea veche, speranța zilei de mâine.

În ce ne privește, noi ne punem chezași că inspirați de politica Regelui Carol I vom grăbi înlăturarea tuturor metodelor agresive cari din nenorocire, în special în perioada post-belică nu și-au găsit aplicarea numai în Dobrogea Nouă, ci și în alte părți ale țării.

Suntem convinși că în scurtă vreme vom putea determina noul mers politic care reluând în Dobrogea tradiția cea bună, să ducă la realizare grabnică un nou program constructiv menit să dea un impuls viguros dezvoltării economice a acestei provincii și un program politic care să asigure conlucrarea frățească cu minoritățile în Dobrogea Nouă. În această perspectivă să strigăm: trăiască Dobrogea!

Cuvântarea d-lui Sever Bocu.

Doamnelor și Domnilor,

Când în congresul din Berlin, principele Gorceacoff și comitele Suvaloff ne ofereau Dobrogea, în schimbul retrocedării celor trei județe basarabene, politica românească de pe vremuri respingea cu indignare o

ferta rusească și romanticismul politic a socotit vreme îndelungată ca prost și dezastroasă acest schimb de teritorii ce ni s'a impus.

Ce era dacă glasul celor doi distinși delegați ai României, Ion Brătianu și Mihail Kogălniceanu, care a răsunat în areopagul păcii, ar fi fost ascultat?

Dobrogea, Scythia Minor, Valahia Albă, podoabă din titulatura pe Domn a lui Mircea, perla de azi din Coroana României, portul anticipat al României Mari, chezașii înșăși, poate, indispensabilă a unui mare stat Român la Dunăre, nu mai putea face parte de veci din patrimoniul românesc.

Oricât erau de respectabile motivele sentimentele pe care se întemeiau raționamentele marilor noștri înaintași, azi ferim clipa în care acțiunea lor nu a reușit. Căci în acea clipă, pe insuccesul lor tocmai, se așeza, una dintre pietrele fundamentale pe care trebuia să se ridice România de azi. Să se ridice însă, după un plan mai mult divin ca omensc. Printre acei care așezau acea piatră fundamentală trebuie să-i recunoaștem doar azi pe înșiși adversarii de atunci, principele Gorceacoff și comitele Suvaloff

E ciudat că pe trei asemenea calamități, sau socotele de noi de calamități, s'a ridicat România de azi. Pe înfrângerea diplomatică din 1878, pe prăbușirea din 1912 a Turciei, pe a cărei status-quo se răzima politica noastră oficială, care a prilejuit trecerea Dunării din 1913 cu viziunea clară a oștilor că drumul spre Ardeal trece prin Sofia; și, pe defecțiunea aliatului rus din 1917 ce singură a făcut posibilă retrocedarea integrală a Basarabiei.

Am căpătat Dobrogea neapărat ca preț al sângelui vărsat la 1877 pe Câmpiile Bulgariei, dar, împotriva dorinței noastre. Ne-am achitat însă de o misiune a noastră în Dobrogea, grație muncii românești și, iarăși trebuie să recunoaștem, grație protectoratului de peste un sfert de veac, continuu, neîntrerupt și a minții clar-văzătoare a unui om, pe care istoria îl va scoate odată din neglijarea în care stă cufundat nemeritat: a marelui Rege Carol. Și dacă poate fi vorba de ingrătitudine, este că o statuie equestră a marelui Rege, nu stăpânește încă vremea din piețele Constanței. Căci tot ce vedem în Dobrogea, podul, ce peste obstacolele naturii a unit pe veci pământul dobrogean cu patria-mamă, portul, unul dintre cele mai importante pe Marea Neagră, rămas în starea de azi din ziua morții lui, orașul acesta care a cunoscut în acest răstimp o dezvoltare poate fără pereche în Europa și o colonizare înțeleaptă, sunt toate opera lui. Într-adevăr totul laudă aci pe marele om de stat care a fost Regele Carol: dela colonul mocan care a întărit seva slăbită a elementului autohton românesc și până la minunata moschee ridicată de el, care ne arată cum trebuie tratate minoritățile într-o țară. Dobrogea trăește sub Regele Carol epoca sa de aur, de care n'a mai avut parte din epoca romană. Regele Carol așează pe bazele civilizației românești cu două devize: muncă și toleranță, dreptul nostru imprescriptibil la provincia transdanubiană, în fața prietenilor și a vrăjmașilor.

Nu se putea să nu recunoască și vecinii dela sud, care priveau în Dobrogea noastră un rapt, că, provincia care ducea de veacuri o viață numai vegetativă, sub regimul românesc, a luat o înflorire nebănuită, încât înșăși șovinismul lor — șovinism care se găsește pretutindeni — să nu capituleze în fața realității, și, prin un reprezentant al lui, d-l Danef, să nu recunoască la 1912 titlul nostru definitiv la un pământ, pe care l-am încorporat civilizației.

Azi pământul Dobrogei e privit de sacru și inviolabil de tot Românul. N'am știut de cât în ziua când am simțit că o pierdem, ce mult e atașat sufletul nostru de Dobrogea. Munții, pe care ni-i luaseră, nu ni-au durut așa cum ni-a durut pierderea țărmurilor tăi, o, Dobroge, iubită și sfântă! Pământ sfințit cu îndoit suferințe, a celor din războiu, mai mari aci ca ori unde și a celor din timp de pace, din acești zece ani din urmă, firești și nefirești, te salutăm cu iubire.

Eu îți aduc în numele sufletului partidului național-tărănesc, d-l Iuliu Maniu, care ni-a trimis aci, caldă acoladă a Ardealului și Banatului. Și mă simt autorizat să fac în în numele lor o declarație:

Vom purcede imediat la repararea păcatelor săvârșite față de tine. Te vom înconjura cu grija, cu devotamentul nostru, așa cum a făcut Regele Carol, și te vom apăra cu sângele nostru, până la ultima picătură, de va cere trebuința. Vom porni exodul românilor de pretutindeni spre tine, imediat ce vom șterge puțin urmele rușinoasei sărăcii în care a fost cufundată o țară bogată.

Vom vesti în tot cuprinsul tău și pentru toți: dreptate, toleranță, împăcare! Nu vom cere în schimb decât contopire în iubirea pentru tine și patria dreaptă! Vrem să-ți dăm o flotă ca să facem imposibilă pentru totdeauna o altă Turcucaie. Flotă demnă de menirea ta și de ambițiunile statului român mărit. La adăpostul acestei flote, Constanța, să crească și să înflorească, în primul port din Marea Neagră, în metropolă a Pontului Euxin strălucită și vecinică! Trăiască Dobrogea în veci alipită la patria veșnic Unită.

După ce mai iau cuvântul d-nii V. Lepădatu, E. Melidon (Siliștra), I. Păcurariu (Bazargic) și comandor Coanda (Tulcea), d-l prof. I. Clinciu și-a dezvoltat conferința sa despre trecutul și importanța Dobrogei.

Telegrama către d-l I. Maniu.

De încheiere s'a expedit d-lui Iuliu Maniu următoarea telegramă:

„Locuitorii Dobrogei sărbătorind 50 ani dela alipirea pentru vecie a Dobrogei la patria-mamă, își îndreaptă gândul către președintele marelui partid național-tărănesc Iuliu Maniu simbolul unității intangibile a neamului românesc. Protestând că un guvern de uzurpațiuni ultragiază prin prezența lui, marile interese ale neamului, Dobrogeii în această marea țară și declară că Dobrogea trup d'in trupul României este unită pentru totdeauna de trupul sfânt al patriei.

Președintele organizației Constanța
Deputat Lepedatu.

Ultime știri Triumful dela Suceava

Balotajul de Duminică al alegerilor județene dela Suceava (Bucovina) s'a terminat cu strălucita reușită a listei Partidului național-tărănesc.

La această alegere la care partidul liberal a participat, — și a participat cu tot angrenajul de nelegiuiri, de mișelii și de abuzuri pe cari le exercită ori de câte ori e vorba de o asemenea alegere — rezultatul a fost următorul:

Național-Tărăniștii	7033 voturi
Liberalii	5063 voturi
Averescano-lupiștii	2363 voturi

Infrângerea liberalilor la Suceava face încă odată dovada că regimul actual este un regim sfârșit, că el nu se mai bucură de încrederea masselor populare, că în sfârșit un asemenea regim nu mai are alt nimic de făcut decât să realizeze dorința unanimă a poporului și să plece.

Lista P. N. T. a fost declarată aleasă.

INFORMAȚIUNI

Serbările oficiale ale semicentenarului alipirii Dobrogei la Constanța au decurs după programul stabilit. Cu acest prilej au rostit cuvântări comemorative Inalții Regenji: I. P. S. Sa Patriarhul și regentul Buzdugan. A avut apoi loc defilarea veteranilor, a invalizilor și a cortegiilor istorice și alegorice.

Semicentenarul independenței Dobrogei a fost serbat și la Brașov prin servicii divine și conferințe ținute în fața elevilor școalelor. Deasemenea a fost serbată de școli și aniversarea a zecea a constituirii Republicii ceho-slovaec.

O dimisie semnificativă Unele ziare bucureștene înregistrează știrea că d-l C. Garoflid ar fi notificat d-lui general Averescu demisia sa din partidul poporului.

Numărul morților în accidentul dela Recea se urcă la 30.

Au încetat din viață prefectul județului Arad Georgescu și deputatul Iteanu, farmacist și șef al organizației liberale din Treiscaune.

D-l medic primar Dr. Alfred Jekelius consultă clinic dela orele 10—12 $\frac{1}{2}$ și dela 2—3 o. m. Str. Aței No. 1. Etaj 1. 949/1—2

Examene cu RAZE X (Röntgen) și examenele BACTERIOLOGICE poate execută or cărei persoane și în schimbul unor taxe mici, laboratorii spitalului militar Brașov — dotate cu aparate noi. 583 10—0

Licitație benevolă. În 4 Noembrie a. c. ora 3 d. a. va avea loc în restaurantul Coroana-veche (Prundul Rozelor) o licitație benevolă. Se va pune în vânzare noul edificiu cu etaj și mansardă cu curte, ccnstatător din 3 locuințe, compuse fiecare din câte 2 odăi, baie, bucătărie, cămară, situate pe drumul Sâmpetruului vis-a-vis cu depozitul de lemne al orașului. 1—2

Aviz. Societatea Sodalilor Români „Lumina” face și pe această cale un călduros apel către toate Doamnele, D-soarele și Domnii, cari în trecut și-au dat prețiosul lor concurs, rugându-i să ia din nou parte la corul societății. Prima probă va fi luni în 5 Novembre ora 7 p. m. la liceul „A. Șaguna”. — Comitetul.

† Irimie Socaciu. Duminică noaptea a încetat din viață harnicul învățător din Târnăvi (jud. Brașov) Irimie Socaciu, în etate de 50 ani și după 30 ani de activitate pe teren didactic. Înმორმართarea va avea loc azi, Marți, la ora 2 d. a. în cimitirul bisericii ortodoxe române din Târnăvi.

Odihnească în pace!

Dr. M. Saciu-Siblanu. specialist în boli de ochi, nas, gât și urechi, fost medic primar delegat al Spitalului de ochi din loc operează gratuit cataracta (al-beața) senilă la toți bolnavii săraci lipsiți de vedere, în cabinetul său „Piața Rozelor 9” (sub Bucium lângă Coroana veche)

Adunarea Partidului Național-Tărănesc, sectorul Scheiu.

Partidul Național-Tărănesc, sectorul Scheiu va ține Sâmbătă, în 3 Noembrie 1928, ora 7 seara, în localul Restaurantului Arsenie Badea o adunare de reorganizare a sectorului, la care se invită toți membrii partidului nostru.

Cu această ocaziune d-l deputat dr. Voicu Nițescu va face o dare de seamă asupra situației politice.

Biroul sectorului Scheiu.

Cinema „Astra” (Apollo)

31 Oct. 1—2 Nov. Senzație mondială.

Vestala Gangului

Film monumental după romanul lui Jose Germain în 9 acte.

În rolul principal: Bernhard Goetzke, Regina Thomas. Orchestră mărită.

Afară de aceasta cel mai nou Ufa-Journal.

Sâmbătă: J'ACCUSE.

Abonamente la ziar se pot face pe timp mai îndelungat sau lunar.